

TẢN MẠN VỀ NƯỚC MỸ TRONG MÙA BẦU CỬ

Nguyễn Quốc Nam

Năm 2016, khi nhận được lá thư tuyên tiên tranh cử của Bà Hilary CLINTON (gửi khắp thế giới, xin mỗi người 1\$) tôi đã gửi trả lời : « Bà khỏi phải tốn sức vận động. Hãy để cho Ông TRUMP tiếp tục phát ngôn kiểu thiếu văn hoá của Ông là dân Mỹ sẽ ghét và dồn phiếu cho Bà»

Đến khi Ông TRUMP thắng, không chỉ có tôi, mà cả thế giới đều kinh ngạc và bắt đầu quan tâm đến vị tân Tổng Thống rất đặc biệt này.

Và những người sống ngoài nước Mỹ như tôi (không thiên kiến) phải nhìn nhận 2 điều :

Thứ nhất : Ông đang LÀM những gì Ông đã HỨA khi tranh cử: Trump chỉ yêu nước Mỹ và chống lại tất cả những ai (đồng minh hay không) làm hại không làm lợi cho Mỹ Quốc. Ông đã tuyên bố sẽ làm điều đó vì « Nước Mỹ trước tiên »

-Với những đồng minh, Ông đòi hỏi mọi sự trao đổi (thương mại, an ninh...) đóng góp (quốc phòng, quân sự...) một cách công bình, có qua có lại. Điều này công dân Mỹ phải ghi nhận.

-Với Trung Cộng nói riêng, chủ nghĩa cộng sản độc tài hung hãn nói chung, TT TRUMP sẽ chấm dứt mấy thập niên sai lầm chiến lược của tất cả các Tổng Thống tiền nhiệm (Dân Chủ lẫn Cộng Hoà đều nghĩ rằng giúp cho Trung Cộng giàu lên, chúng sẽ trở nên người tử tế : Phú Quý Sinh Lễ Nghĩa!).

Nào ngờ họ đã nuôi ong tay áo : Tối huệ quốc Trung Cộng đã lợi dụng tối đa mọi mảnh khoẻ gian manh vừa ăn gian (cạnh tranh bất chánh) vừa ăn cướp (buộc Mỹ và Tây Phương phải nộp kỹ thuật nếu muốn làm ăn với chúng), vừa đánh cắp (mạng lưới gián điệp dày đặc, từ sinh viên, Viện Khổng Tử đến nhân viên kỹ thuật, cả những « nhà ngoại giao » !)

Hậu quả : Chỉ hơn 2 thập niên, Trung Cộng đã bắt kịp Mỹ và còn ngom nghĩnh tuyên bố, chỉ vài năm nữa thì « Made in China » sẽ truất phế ngôi vị số 1 của Mỹ ! Thử tò mò ngay từ bây giờ, khi bạn đi mua sắm, hãy xem xuất xứ món hàng mà bạn có trong tay !

Là nạn nhân truyền kiếp hiểm hoạ Bắc phương, người Việt Nam ở đâu, lúc nào cũng phải nghĩ đến và cảnh tỉnh. Chúng ta phải biết ơn những ai kèm chế được con rồng đỏ bất kham đó.

Thứ hai là trong 3 năm trước Đại Dịch CoVid Vũ Hán, không một kinh tế gia nào, ngay cả của Đảng Dân Chủ, phủ nhận sự phồn thịnh của nền kinh tế Mỹ :

Nạn thất nghiệp thấp nhất từ 3 thập niên qua (3,5% trong khi ở Pháp luôn ở mức trên dưới 10% !). Thị trường chứng khoán lên cao chưa từng thấy. Đó là lý do vì sao Đảng Dân Chủ không nói gì đến những thành quả đó của TT Trump. Họ đã dành gần như hết cả thời gian hơn 3 năm đó để đàn hạch, truất phế Ông Trump.

Từ đầu, Đảng Dân Chủ đã phá lệ, không chấp nhận thắng cử của Ông Trump : Chưa bao giờ 1 Tổng Thống tiền nhiệm quay lại đánh phá người kế vị mình, như Ông Obama đã làm!

Xin lưu ý : đàn hạch truất phế trong thể Dân Chủ là một hành động tương đương với Đảo chánh trong các chế độ độc tài.

Mấy chục triệu tiền thuế của bạn đã bị hoang phí, không có một kết quả nào, ngoài những chuyện thổi phồng, những tin đồn bịa đặt...

Là một người thiết tha yêu chuộng Tự Do Dân Chủ , tôi không thể nói như một số người (nhất là phe Đảng Dân Chủ) rằng Mỹ Quốc là một nước độc tài, công an trị, kỳ thị chủng tộc. Người tị nạn cộng sản như chúng ta, thừa biết ý nghĩa của những cụm từ ấy. Bằng trải nghiệm, với máu và nước mắt !

-Nước Mỹ độc tài, hèn với giặc, ác với dân...Tại sao cả thế giới đều mơ ước, đổ xô (kể cả di cư lậu, bất hợp pháp) xin được sống ở Mỹ ?

-Đồng bào tị nạn việt cộng của tôi nghĩ sao ?

Các con em của chúng ta, nay đã được là ông này bà nọ, trên các đỉnh cao của nấc thang xã hội nghĩ sao? Có bao giờ các Bạn nhìn về thế hệ trẻ quốc nội, không được như các Bạn? Họ cũng là người trẻ Việt Nam như bạn. Da thịt, dòng máu, gen, não bộ của họ chẳng khác tí gì bạn cả. Chỉ có cái họ không may mắn được Mỹ cứu mang như bạn mà thôi.

Để được như bạn, nói gót Cha Anh của bạn, họ cũng hãy còn phải vượt biên lậu, đem sinh mạng của họ ra đánh đổi với hy vọng có được cuộc sống mà bạn đang có (hoàn toàn miễn phí). Bạn còn nhớ vụ 39 người Việt chết công trong xe vận tải đông lạnh ở Essex, vương quốc Anh? Dư âm của lời trần trối cuối cùng « Con yêu Mẹ, con không còn thở được nữa Mẹ ơi! » của 1 nạn nhân ở lứa tuổi của bạn, bạn còn nhớ không ?

-Nước Mỹ kỳ thị thì làm sao Bạn thăng tiến được như thế ?

Xét cho cùng, Hoa Kỳ là Hiệp Chúng Quốc thì kỳ thị cái gì ? Họ thuộc «chủng tộc» nào để kỳ thị với người khác chủng? Chẳng lẽ họ kỳ thị với chính họ?

Tôi nói «nước Mỹ» là vì khi dân Mỹ chọn bầu ai làm Tổng Thống thì người ấy đại diện cho nước Mỹ. Chế độ thật sự Tự Do Dân Chủ là thế.

Nói như vậy, tôi không hề cho rằng nước Mỹ không có những người PHÂN BIỆT chủng tộc. Phân biệt khác với kỳ thị.

Nói với công tâm, tại một số quốc gia, đa số dân Do Thái và Ả Rập chẳng hạn, họ ghét nhau cay đắng, truyền kiếp. Và xét cho cùng, xã hội nào cũng có một số người phân biệt dị tộc, với nhiều lý do khác nhau: Thử hỏi người Việt mình có mấy người thích có dẫu rể da đen? Chúng ta nghĩ gì về ng ư ở i đồng tính, chuyển giới?

Anh tôi khi còn sống, đã kể cho tôi nghe trải nghiệm của chính anh: anh tôi có tính mê xe từ hồi còn bé. Ba tôi kể lại rằng, mỗi khi đi học về, anh tôi thường đứng ngoài công để được xem xe qua lại và hít hơi xăng... Anh đã thực hiện được giấc mơ của mình khi sang Mỹ. Người ta thường nói không sai : «Mỹ là nơi mà bạn sẽ có cơ hội thực hiện được các giấc mơ của bạn»).

Một lần, 1 người Mỹ thấy anh lái xe Roll Royce đã hỏi móc «Tiền đâu mà mua xe này vậy? », hiểu thâm ý , anh tôi đáp «Tiền trợ cấp xã hội!" Người Mỹ này tái tại «Cút về xứ mà đi» Không vừa, anh tôi nhẹ nhàng đáp trả «Đề thôi, vì tao biết về xứ tao ở đâu, còn mày, chưa chắc mày biết phải về xứ nào!"

-Phân biệt, kỳ thị ?

Ở Mỹ, dân đã tự chọn cho mình 45 đời Tổng Thống rồi. Những vị này (khi Dân Chủ, lúc Cộng Hoà) đã dẫn dắt Hoa Kỳ lên hàng đệ nhất siêu cường trên thế giới. Là người Mỹ, bạn không hãnh diện sao ?

Ai, Dân tộc nào dám ngợm nghĩnh cho rằng dân Mỹ thiên cận, ngây ngô, đã chọn những người bất tài, vô tướng ?

Tôi không nghĩ như vậy. Thế thì sao bạn lại phán đoán khắc khe như thế với Tổng Thống của bạn ?

-Người Mỹ rất thực tiễn.

Họ biết bao giờ cũng có 2 loại người: Kẻ chủ trương tự lập, người luôn cần sự trợ giúp. Vì thế, từ khi có hiến pháp, Hoa Kỳ chỉ có 2 “Đảng ngự trị”, đáp ứng 2 khuynh hướng đó của dân, với 2 chủ trương hoàn toàn khác nhau : Một cách tượng hình, tôi xin mượn 2 vật thể : cây THANG và DÂY thăng tiến :

- Đảng Cộng Hoà đặt và giữ THANG thăng tiến cho mọi người : Họ chỉ có bốn phận giữ thang cho mọi người có cùng 1 cơ hội. Bạn muốn trèo đến đâu, khi nào là tùy quyết định của bạn. Đó là lý do có thể giải thích được vì sao người Việt “sinh sau, đẻ muộn” ở Mỹ, mà chỉ sau hơn 45 năm, đã có rất nhiều người lên rất cao trên nấc thang thăng tiến đó.

- Đảng Dân Chủ thì đứng về phía những người cần sự trợ giúp (cô đơn thất thế hay không): Họ thả xuống 1 dây thừng, bạn cần thì tự cột sợi dây vào người, họ sẽ kéo bạn lên. Bạn sẽ luôn đủ sống, nhưng bạn sẽ luôn lơ lửng ở mức đó... Không bầu cho họ thì họ buông giây! (tôi đã nghe những người biểu tình ủng hộ Ông Biden hô hào và lập luận như thế)

Thực tế là chẳng bao giờ bạn nằm chờ sung rụng mà buộc được họ kéo bạn đến đỉnh.

Đời nào lại có người ra công kéo cho bạn trở nên triệu phú?!

Sống ở Pháp, tôi càng «hiểu người Mỹ» hơn.

Trước khi dân Mỹ chọn Donald TRUMP, ngoài mọi dự đoán, người Pháp cũng đã chọn Emmanuel MACRON làm Tổng Thống.

Cả 2 Ông TRUMP và MACRON đều là những người chưa bao giờ được dân cử lần nào. Họ hoàn toàn vô danh trong giới chính trị truyền thống.

Cho đến khi 2 Ông này xuất hiện, nếu bên Mỹ chỉ có 2 đảng thay phiên nhau cầm quyền từ ngày lập quốc thì tại Pháp, từ khi có nền Cộng Hoà, cũng chỉ có 2 Nhóm Tả, Hữu (hay nói đúng hơn, các tai to mặt lớn của 2 Nhóm) thay phiên nhau lãnh đạo.

Tôi cho rằng người Mỹ và người Pháp là 2 dân tộc đã quá trưởng thành chính trị: Họ đã chán ngán khi cứ mãi chứng kiến cảnh phủ binh phủ, huyện binh huyện, tả hữu thay phiên nhau cầm quyền. Nhất là khi các đặc quyền đặc lợi của từng lớp cai trị này được báo chí phanh phui ngày một lộ lảng. Việc dân Pháp muốn có người quét sạch chính trường Pháp (cùng với Ông Macron, hầu hết các Dân Biểu, Thứ Bộ Trưởng cũng đều là những người mới, được chọn từ xã hội dân sự).

Tương tự ở Hoa Kỳ : Đã đến lúc dân Mỹ muốn có người mới để lo việc «tát cạn những vũng sinh lây» của 2 Đảng đã thống trị họ quá lâu (cô Ivanka TRUMP đã nhẹ nhàng nói lên điều ấy : «Washington đã không thay đổi Cha tôi. Chính Cha tôi đã thay đổi Washington »

Tôi cũng hiểu hơn giới trí thức và thế hệ trẻ ngày nay, vì ở Pháp cũng giống như tại Mỹ. Nói chung, thành phần trí thức đã hướng dẫn dư luận lần hồi về phía tả. Cho dù độc tài toàn trị cộng sản có cho rằng “trí thức là cục phân”, họ lại là “thước đo con người” trong các thể chế Dân Chủ (con người là một sinh vật có đầu óc).

Giới trẻ trong xã hội Tự Do, Dân Chủ được nhào nặn bởi những đầu óc phóng túng đầy nhân bản, sung túc đó, chưa có cơ hội đụng chạm với thử thách, đã nghĩ rằng mọi việc đều dễ dàng, mọi người đều tốt (nhân chi sơ, tính bản thiện) Họ muốn một xã hội bình đẳng.

Thật là tuyệt vời ở một xã hội mà trong đó, «người được làm theo khả năng, được hưởng theo nhu cầu». Họ thương người thấp kém, thích những giá trị nhân bản, yêu lẽ công bằng một cách trong trắng, vô điều kiện, có khi đến cuồng nhiệt.

Trở lại với CD Việt: Chúng ta, thế hệ Cha Anh, vì những trải nghiệm đó (hãy hỏi họ

có được việt cộng đối xử như vậy không? Vì sao họ đã phải bỏ hết ra đi?) Tôi nghĩ chúng ta vẫn còn nhớ. Nhưng chính vì chúng ta không muốn con em mình kém may mắn như thế, nên chúng ta đã đầu tắt mặt tối buôn chấy kiếm tiền nuôi con (cho chúng dư thừa) ăn học (càng cao càng tốt). Có người làm 2-3 «jobs», còn đâu giờ để truyền lại cho con em những trải nghiệm đắng cay, còn đâu sức để chuyển lại cho chúng ngọn đuốc soi sáng những ảo tưởng cao đẹp của tuổi trẻ ?

Tuổi trẻ Pháp cũng đã một thời, sau “MAI 68” (Phong trào học sinh, sinh viên Pháp theo “tả phái cách mạng hồi tháng 5 năm 1968), muốn đập phá hết những giá trị lịch sử cổ truyền để xây dựng “cái mới”, đã tung lệnh “interdit d’interdir” (“cấm cấm”), có nghĩa là vô luật, phi cảnh sát, vô chánh phủ, không khác gì BLM, ANTIFA...

“Quartier Latin” ở Paris (khu Đại Học) tháng 5/1968 chẳng khác gì khu “CHOP”-Capitol Hill Organized Protest” ở SEATTLE tháng 6/2020 vừa qua cả!

Về việc mở rộng cửa biên giới tiếp nhận người tị nạn kinh tế, không ít người trẻ Việt cho rằng mình đã được Mỹ tiếp nhận, đóng cửa nhà là một hành động vô nhân đạo. Tôi không tin rằng các em sẽ sẵn sàng mở cửa nhà của chính các em, nhưng là mở cửa biên giới phía Nam nước Mỹ, (như Pháp đã làm đối với người Bắc Phi).

Các em quên rằng chúng ta là những người tị nạn chánh trị, khác với tị nạn kinh tế. Các em quên rằng nước Mỹ là nhà chung của người Mỹ, trong đó có các em. Các em cũng không nhớ rằng sở dĩ xã hội Mỹ có trật tự, được an bình, chính là nhờ ở sự phòng vệ của quân đội, sự canh gác của cảnh sát công an. Hoa Kỳ có một bộ máy chánh quyền công minh, do dân và vì dân.

Một xã hội như thế không thể chấp nhận những cuộc nhập cư bất hợp pháp, cũng không thể bao dung bạo loạn.

Những kinh nghiệm như 9/11 và hàng chục vụ khủng bố chết người hằng năm ở Pháp (vụ mới nhất chỉ cách đây vài hôm : một giáo viên Sư Địa đã bị chặt đầu sát cạnh nơi tôi cư trú ngày 16/10 vừa qua.) đã có thể tránh được nếu Mỹ và Pháp không quá « nhân đạo », tiếp nhận bừa bãi trong nhiều thập niên qua, nhân danh xã hội chủ nghĩa, thế giới đại đồng.

Các nhà xã hội học đã phải nhận định rằng “Trước khi trưởng thành, nếu họ không theo xã hội đó, thì họ không có con tim. Nhưng sau tuổi trưởng thành, nếu họ vẫn còn đeo đuổi không tưởng đó, thì quả thật họ không có cái đầu !”

Mong rằng các em biết tự chế những xúc cảm đến từ những con tim nhân ái, vô nhiệm của các em. Hãy để cho lý trí và bộ óc của mình hoạt động để hiểu được rằng, cho dù vĩ đại đến đâu, một mình nước Mỹ không có thể xóa đói giảm nghèo của cả nhân loại được.

Nguyễn Quốc Nam